

ת"פ 23480/03/17 - מדינת ישראל נגד (1. מחמוד עסילה (בן פאתחלה) - עניינו הסתיים), מחמוד עסילה

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
המאשימה
נגד
הנאשמים
ת"פ 23480-03-17
14 ינואר 2018
(1. מחמוד עסילה (בן פאתחלה) - עניינו הסתיים)
2. מחמוד עסילה (בן עבד אלחכים)

גזר דין - לגבי נאשם 2

1. נאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהסדר, א.ע (להלן: "**המתלונן**") הינו שומר בגן ----- ונמצא בלילות בקרוואן בגן -- (להלן: "**הקרוואן**").

בליל 7.3.2017, סמוך לשעה 1:00, קשרו ביניהם נאשם 1 והנאשם (להלן: "**הנאשמים**") קשר לקחת את כספו של המתלונן.

הנאשמים דפקו בעוצמה על דלת הקרוואן. כאשר פתח המתלונן את הדלת, נכנסו הנאשמים לקרוואן. נאשם 1 דחף את המתלונן ושאל אותו היכן הכסף. המתלונן מסר שאין לו כסף ונאשם 1 החל להכות את המתלונן.

הנאשם אמר לנאשם 1 להפסיק להכות את המתלונן, אך סימן לנאשם 1 כי ייקח ממנו כסף. נאשם 1 משך בחוזקה טבעת אשר הייתה על אצבעו של המתלונן ולקח אותה.

נאשם 1 שבר תנור אשר היה מונח על השולחן בקרוואן, וכן לקח סכין שהיה מונח על השולחן, הניף אותו לעבר המתלונן תוך שהוא דורש ממנו כסף ודקר אותו בידו.

בהמשך לכך, לקחו הנאשמים ₪ 4,000 אשר היו בכיס מעילו של המתלונן.

בעקבות המתואר לעיל, נגרמו למתלונן כאבים בראשו וכן חתך באצבעו שהצריך תפרים.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשם יורשע, המאשימה תבקש להטיל עליו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי והסנגור חופשי בטיעונו.

3. עניינו של נאשם 1 בתיק זה הסתיים בהסדר טיעון ביום 10.9.2017. נאשם 1 הורשע אף הוא בעבירת שוד, ונגזר עליו עונש שהוסכם על הצדדים - מאסר בפועל למשך 24 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪.

לאחר גזירת דינו של נאשם 1, התברר מפניית שב"ס, כי ביום 8.5.2017 נגזר על נאשם 1, בבית משפט השלום באילת, מאסר בפועל למשך 11 חודשים, בגין עבירות כנגד הרכוש, נתון שלא היה ידוע לב"כ המאשימה בעת הצגת הסדר הטיעון.

בהיעדר התייחסות בגזר הדין לאופן נשיאת שני המאסרים, חלות הוראות סעיף 45(ב) לחוק העונשין, כך שהנאשם נושא רק עונש מאסר אחד של התקופה הארוכה יותר, שהיא תקופת המאסר שנגזרה עליו בתיק הנוכחי.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי האמור בתסקיר מיום 26.12.2017, הנאשם כבן 20, רווק, עד למעצרו התגורר עם משפחתו במחנה פליטים שועפט. לדברי הנאשם, הוא סיים שש שנות לימוד והוא משלים כיום 10 שנות לימוד במסגרת מעצרו. מאז גיל 14 ועד למעצרו, עבד הנאשם בשוק מחנה יהודה בדוכני פירות וירקות. בתסקיר התייחסות למשפחת המוצא של הנאשם.

קצין המבחן ציין כי בעברו של הנאשם הרשעה מבית המשפט לנוער משנת 2013 בעבירות רכוש, בגין נדון להתחייבות להימנע מעבירה.

לדברי קצין המבחן, הנאשם הופנה לאבחון מעצר בשירות המבחן בתיק הנוכחי, ובאותה עת התרשם שירות המבחן מרמת סיכון במצבו של הנאשם. צוין כי מחד גיסא, בנסיבות מסוימות עלול הנאשם לפעול מתוך היגררות וחוסר שיקול דעת, וללא חשיבה מוקדמת על תוצאות מעשיו והשלכותיהן בעתיד, ומאידך גיסא, לא מדובר באדם בעלי דפוסי אישיות או התנהגות עבריינים מגובשים, והמעצר מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע. בית המשפט דחה את המלצת שירות המבחן לשחרר את הנאשם לחלופה של מעצר בית.

לגבי העבירה הנוכחית, הסביר הנאשם כי שיתף פעולה עם בן דודו, שותפו לעבירה. לדבריו, הייתה לו היכרות מוקדמת עם המתלונן, והוא ניסה להגן עליו מאלמות בן דודו, כמתואר בכתב האישום המתוקן. לגבי הגניבה, לקח הנאשם אחריות באופן חלקי. הוא הסביר את מעורבותו בביצוע העבירה, על רקע השפעת אלכוהול והיגררות אחר בן דודו - נאשם 1. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

לגבי הערכת סיכון לעבריינות וסיכויי שיקום, התרשם קצין המבחן כי הנאשם נמצא בתהליך התדרדרות שכולל מעורבות בחברה שולית; הוא מאופיין בדפוסי התנהגות ילדותיים; אינו מגובש באישיותו; נוקט בדפוסי התנהגות מרצים ותוך נטייה להיגררות אחר חברה שולית; התנסה בשימוש בסמים; מתמודד עם שימוש לרעה באלכוהול ומתקשה לשלוט בהיקף שתייתו. כן צוינו מאפייני העבירה הנוכחית; העדר עבר פלילי מכביד; יציבות תעסוקתית; מערכת ערכים חיובית בד"כ. בנוסף ישנה התייחסות לכך שהנאשם הביע צער בגין מעשיו ולאפקט המרתיע של המעצר, לצד תמיכה משפחתית וניצול המעצר להשלמת השכלה.

לפיכך, נקבע כי רמת הסיכון במצבו של הנאשם להישנות התנהגותו האלימה הינה נמוכה, וכי במידה שהנאשם יבצע

עבירת אלימות, חומרותה אף היא תהיה נמוכה. שירות המבחן המליץ לאפשר לנאשם להשתלב בהליך טיפולי מתאים לצרכיו במסגרת שב"ס.

טיעונים לעונש:

5. ב"כ המאשימה התייחס, לגבי מתחם העונש ההולם, לעבירה בה הורשע הנאשם ולנסיבות ביצועה. לדבריו העבירה בוצעה בצוותא; לנאשם הייתה היכרות מוקדמת עם המתלונן; שני הנאשמים קשרו קשר לשוד, דהיינו היה תכנון מוקדם; הנאשם סימן לנאשם 1 לקחת את הכסף; מהמתלונן נלקחו 4,000 ₪. כן הפנה לנזקי הגוף שנגרמו למתלונן באירוע. עוד התייחס לפוטנציאל הנזק מהמעשים המתוארים בכתב האישום. לדברי ב"כ המאשימה, הערך המוגן בעבירה הוא הגנה על גופו של הפרט ועל קניינו.

לגבי מדיניות הענישה הנוהגת, הפנה לפסיקה.

לדברי ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 20 לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

לגבי קביעת העונש המתאים ציין כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, אך מתסקיר שירות המבחן עולה כי קיים קושי בלקיחת אחריות מלאה. כן התייחס לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל מספר עבירות רכוש שההליכים לגביהם הסתיימו בדרכי טיפול.

לגבי עונשו של השותף, נאשם 1, כמפורט לעיל, טען ב"כ המאשימה כי חלקו של נאשם 1 במעשי האלימות היה משמעותי יותר. אשר למאסר שבו היה נאשם 1 נתון בעת שנגזר דינו בתיק זה, טען כי המאשימה לא הייתה מודעת למאסר זה, אך אין לכך השלכה על נאשם 2, שכן הסדר הטיעון התבסס על קביעת 24 חודשי מאסר בפועל בעבירת שוד. לדבריו "לא צריך הנאשם השני "להרוויח" ממנו".

לפיכך ביקש לגזור על הנאשם מאסר בפועל למשך 20 חודשים, החל מיום מעצרו 7.3.2017, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

6. ב"כ הנאשם טען כי פער הענישה בין שני הנאשמים צריך להיות יותר מארבעה חודשים, להם טוענת המאשימה (פער בין 24 לבין 20 חודשי מאסר), וכי בגזירת עונשו של הנאשם יש להתחשב בכלל "אחידות הענישה".

לגבי מתחם העונש ההולם, טען ב"כ הנאשם כי נסיבות ביצוע העבירה בעניינו של הנאשם, שונות מאלה של נאשם 1. לדבריו לא מדובר בשוד מתוכנן ולא הייתה מחשבה לבצע מעשי אלימות. מדובר בשניים שישבו ושתו, והחליטו לקחת כסף ממישהו שיושב בקרוואן. כן ציין כי חלקו של הנאשם הסתכם בכך שהוא דפק בעוצמה על דלת הקרוואן, והמתלונן פתח את הדלת, ובכך שאמר לנאשם 1 לקחת את הכסף. הנאשם לא ביצע מעשה אלימות כלשהו, אלא להיפך, אמר לנאשם 1 להפסיק להכות את המתלונן. הדבר מצדיק הבדל משמעותי בענישה בין שני הנאשמים.

לגבי הפסיקה הנוהגת, טען כי בעבירות שוד עומדת הפסיקה בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר. במקרים דומים נגזרו עונשים של 12-13 חודשי מאסר בפועל.

לגבי העונש בתוך המתחם, ציין כי זהו מאסרו הראשון של הנאשם, להבדיל מנאשם 1 שכבר ריצה עונש מאסר בעבר. לחובתו של נאשם 1 גם העבירה בה נדון באילת - גניבה והתפרצות לבית מגורים מדצמבר 2016. העבירה הנוכחית בוצעה על ידי נאשם 1 בשעה שהיה משוחרר בערובה בתיק של אילת. זאת ועוד, עונש המאסר של נאשם 1 בתיק זה, למשך 24 חודשים, כולל בסופו של דבר גם את העבירה של התפרצות לבית מגורים וגניבה, מאחר ש- 11 חודשי מאסר בפועל שנגזרו על נאשם 1 באילת, נבלעים בעונש שנגזר עליו בתיק זה.

לדברי ב"כ הנאשם, "מראית פני הצדק" איננה מאפשרת גזירת 20 חודשי מאסר בפועל על הנאשם.

עוד התייחס ב"כ הנאשם לגילו הצעיר של הנאשם, כבן 20. לגבי תסקיר שירות המבחן, ציין כי הנאשם לקח אחריות למעשיו והביע חרטה על התנהגותו. כמו כן, מעצרו של הנאשם, מזה כעשרה חודשים, הווה גורם מרתיע עבורו, והסיכוי להישנות העבירות נמוך.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב גם בפגיעה של המעצר במשפחתו של הנאשם.

לפיכך ביקש להסתפק במאסר החופף את תקופת מעצרו של הנאשם.

7. הנאשם ציין כי הוא מצטער ומתחרט על מעשיו, הוא סובל בכלא, הוא מבקש להתחיל חיים חדשים.

מתחם העונש ההולם:

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: "**קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו**" (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

9. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות -

לעבירה של שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק, נקבע עונש של 20 שנות מאסר.

10. לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה.

כל אחד מהצדדים הציג פסיקה לתמיכה בטענותיו:

פסיקה מטעם המאשימה:

ע"פ 1702/16 מדינת ישראל נ' אדי שושני (תאריך 17.5.2016) - המשיב הורשע בעבירה של ניסיון שוד, בכך שנכנס לסניף דואר, ומסר פתק לפקידה לפיה מדובר בשוד ועליה למסור לו את כל הכסף. בית המשפט המחוזי גזר על המשיב מאסר בפועל למשך 12 חודשים, הפעיל במצטבר מאסר על תנאי של 12 חודשים וכן מאסר על תנאי. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונש המאסר בפועל שנגזר באותו תיק על 24 חודשים, כך שעונש המאסר הכולל הועמד על 36 חודשים.

ע"פ 5940/13 אריק ימין נ' מדינת ישראל (7.1.2014) - המערער הורשע בשוד ובהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית בלבד ונגזר עליו מאסר בפועל למשך 24 חודשים ומאסר על תנאי.

ע"פ 2246/13 פלוני נ' מדינת ישראל (23.4.2014) - המערער הורשע בעבירת שוד ובעבירות נוספות ונגזר עליו עונש מאסר בפועל למשך 24 חודשים, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי. ערעורו נדחה.

ע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.2013) - המערער הורשע בשוד בנסיבות מחמירות ובניסיון שוד ונדון ל-24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננות. ערעורו נדחה.

פסיקה שהגיש ב"כ הנאשם:

ת"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 45111-02-17 מדינת ישראל נ' יחזקאל בבאי (29.11.2017) - הנאשם הורשע בעבירת שוד בכך שמשך בכח מספר פעמים את תיקה של עוברת אורח עד שהצליח לקחת את התיק. המתלוננת ניסתה לרוץ אחריו, נפלה ונחבלה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שישה לבין 28 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר בפועל למשך 10 חודשים ומאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי חיפה) 30669-06-16 מדינת ישראל נ' ניקיטה קוזלוב (6.12.2016) - הנאשם הורשע בניסיון שוד ובתקיפה לשם גניבה, בשל כך שניסה לגנוב שרשרת זהב שענדה המתלוננת על צווארה ולאחר מכן תקף מתלוננת אחרת בכך שמשך בחוזקה שרשרת זהב שענדה לצווארה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם בין שישה לבין 24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר בפועל למשך שמונה חודשים ומאסר על תנאי.

ת"פ (מחוזי ירושלים) 53814-12-16 מדינת ישראל נ' באסטי ואח' (21.12.2017) - הנאשמים הורשעו בעבירת שוד ובהפרת הוראה חוקית, בשל כך שהעלו את המתלונן, הסובל מנכות פיזית ושכלית, לרכבם, לקחו אותו לרחוב ריק מאדם, איימו לפגוע בו וגנבו את הטלפון הסלולארי שלו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 לבין 20 חודשי מאסר בפועל וגזר על נאשם 1 מאסר בפועל למשך 13 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי, ועל נאשם 2 גזר מאסר בפועל למשך 12 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי.

11. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - מדובר בהגנה על ביטחון הציבור ועל רכוש.

12. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

לעניין זה יש להתייחס בעיקר לחלקו של הנאשם בעבירה. מדובר בשוד, שבמהלכו היו מעשי אלימות כלפי המתלונן. עם זאת, מעשי האלימות נעשו כולם על ידי נאשם 1, ואילו הנאשם ניסה למנוע את המעשים ואמר לנאשם 1 שלא יכה את המתלונן. הנאשם אחראי אף הוא לשוד, ונטל חלק פעיל בלקיחת הכסף מהמתלונן, אך הנסיבות הקשורות בו קלות באופן משמעותי מאלה של נאשם 1.

ובנוגע לנזק שנגרם - למתלונן נגרם נזק כתוצאה מהכאתו על ידי נאשם 1, ונגרם לו נזק כלכלי כתוצאה ממעשיהם של שני הנאשמים.

13. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, לאור מהות העבירות ונסיבותיהן ובהתחשב בחלקו של הנאשם בביצוע העבירה, אני קובעת את מתחם הענישה בעניינו של הנאשם בין 12 לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים:

14. בגזירת עונשו של הנאשם יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כעולה מתסקיר שירות המבחן; בהודאתו של הנאשם, שקיבל אחריות למעשיו; ובכך שהנאשם הביע חרטה על מעשיו. עם זאת, אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים - לנאשם מספר עבירות קודמות כנגד הרכוש, בגין נדון בהליך פלילי אחד שהסתיים ללא עונש מאסר.

15. גורם משמעותי שיש להתחשב בו בקביעת עונשו של הנאשם, בתוך מתחם הענישה, הינו העונש שנגזר על נאשם 1.

מבחינת עברם הפלילי של הנאשמים - לשניהם עבירות קודמות כנגד הרכוש, חלקן אף באירועים משותפים לשני הנאשמים, אך נאשם 1 ריצה עונש מאסר בעבר.

נאשם 1 עבר את העבירה הנוכחית, שלושה חודשים לאחר ביצוע העבירות באילת, ככל הנראה לאחר ששוחרר בערובה בתיק של בית המשפט באילת.

כן יש להתחשב בכך שבשל תקלה אצל המאשימה, כולל עונשו של נאשם 1 בתיק זה גם 11 חודשי מאסר בפועל שנגזרו עליו בתיק של אילת.

16. לאור האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר למשך 14 חודשים, החל מיום מעצרו בתיק זה, 7.3.2017.

ב. מאסר על-תנאי של 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירה כנגד הרכוש מסוג פשע.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלון בסך 1,000 ₪.

הפיצוי ישולם בתוך 60 יום מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ז טבת תשע"ח, 14 ינואר 2018, במעמד הנאשם, ב"כ הצדדים ומתורגמן לשפה הערבית.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**